

x - KŽ/06/181
g

04-03-2008

1050
(Str./Стр.)

Broj: X-KŽ-06/181
Sarajevo, 07.02.2008. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudija Hilma Vučinića kao predsjednika vijeća, te sudija Dragomira Vukoje i dr Miloš Babića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Sanina Bogunića u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Kučević Tasima i drugih, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1, 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i drugih, odlučujući o žalbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT-228/05 od 15.11.2007. godine, kao i žalbi branilaca svih optuženih, izjavljenih na presudu Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-06/181 od 21.09.2007. godine, nakon sjednice vijeća od dana 07.02.2008. godine, održane u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Boža Mihajlovića, optuženih Kučević Tasima, Pjević Melihe, Spahić Envera, Trbare Zorana, Fazlić Admira, Đulović Mirzeta, Đulović Nedžada, Šabić Almira, Mujkić Mirsada, Gusinac Edževita, kao i njihovih branilaca advokata Kreho Senada, Abaz Fadila, Kovač Mirze, Muminović Hasana, Silajdžić Namika i Bibić Dauta, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Uvažavaju se žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine, kao i žalbe advokata: Kreho Senada, Abaz Fadila, Kovač Mirze, Muminović Hasana, Silajdžić Namika i Bibić Dauta, branilaca optuženih Kučević Tasima, Pjević Melihe, Spahić Envera, Trbare Zorana, Fazlić Admira, Đulović Mirzeta, Đulović Nedžada, Šabić Almira, Mujkić Mirsada, Gusinac Edževita, pa se presuda Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-06/181 od 21.09.2007. godine ukida i određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine.

Obrázloženje

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-06/181 od 21.09.2007. godine, prvooptuženi Kučević Tasim je oglašen krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelima: Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, porezna utaja iz člana 273. stav 1. KZ Federacije BiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo, i osuđen, primjenom članova 39, 42. i 48. i KZ BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, počev od dana 10.02.2006. godine pa do 29.01.2007. godine.

Na osnovu člana 110. stav 1. KZ BiH, prvostepenom presudom je određeno oduzimanje imovinske koristi od optuženog Kučević Tasima, pribavljene krivičnim djelom, u visini od 276.640,00 KM.

Drugooptužena Pjević Meliha, oglašena je krivom za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelima: Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, Porezna utaja iz člana 273. stav 1. KZ Federacije BiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo, i osuđena, primjenom članova 39,42, 48. i 49. KZ BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina.

Trećeoptuženi Spahić Enver, oglašen je krivim za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo, i osuđen, primjenom članova 39,42. i 48. KZ BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, počev od dana 07.06.2005. godine, pa do 04.10.2005. godine.

Četvrtovooptuženi Trbara Zoran, oglašen je krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo, i osuđen, primjenom članova 39,42. i 48. KZ BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci.

Petooptuženi Fazlić Admir, oglašen je krivim za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo, i osuđen, primjenom članova 39,42. i 48. KZ BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci.

Šestooptuženi Đulović Mirzet, oglašen je krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo i članom 31. KZ BiH-pomaganje, te osuđen, primjenom članova 39,42,48, 49. i 59. KZ BiH, na uvjetnu osudu , kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 11 (jedanaest) mjeseci, sa vremenom provjere od 3 (tri) godine dana od pravosnažnosti presude, u koju će mu se, u slučaju opoziva uvjetne osude ,uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.06.2005. godine, pa do 04.10.2005. godine.

Sedmooptuženi Đulović Nedžad, oglašen je krivim za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo i članom 31. KZ BiH-pomaganje, te osuđen, primjenom članova 39,42,48, 49. i 59. KZ BiH, na uvjetnu osudu , kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 11 (jedanaest) mjeseci, sa vremenom provjere od 3 (tri) godine dana od pravosnažnosti presude, u koju će mu se, u slučaju opoziva uvjetne osude, uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.06.2005. godine, pa do 04.10.2005. godine.

Osmooptuženi Šabić Almir, oglašen je krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-

produženo krivično djelo i članom 31. KZ BiH-pomaganje, te osuđen, primjenom članova 39,42,48, 49. i 59. KZ BiH, na uvjetnu osudu, kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 11 (jedanaest) mjeseci, sa vremenom provjere od 3 (tri) godine dana od pravosnažnosti presude, u koju će mu se, u slučaju opoziva uvjetne osude, uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.06.2005. godine, pa do 20.07.2005. godine.

Devetooptuženi Mirsad Mujkić, oglašen je krivim za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo i članom 31. KZ BiH-pomaganje, te osuđen, primjenom članova 39,42,48, 49. i 59. KZ BiH, na uvjetnu osudu, kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 11 (jedanaest) mjeseci, sa vremenom provjere od 3 (tri) godine dana od pravosnažnosti presude.

Desetooptuženi Gulinac Edževit, oglašen je krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona BiH, u vezi sa krivičnim djelom Navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH-produženo krivično djelo i članom 31. KZ BiH-pomaganje, te osuđen, primjenom članova 39,42,48, 49. i 59. KZ BiH, na uvjetnu osudu, kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 11 (jedanaest) mjeseci, sa vremenom provjere od 3 (tri) godine od pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH svi optuženi su, u osuđujućem dijelu presude, obavezani na naknadu troškova krivičnog postupka

Prvooptuženi Kučević Tasim i drugooptužena Pjević Meliha, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođeni su od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu optužnice pod tačkom 1.-djelimično i tačkom 3. izmijenjene optužnice

Trećeoptuženi Spahić Enver, na osnovu člana 284. tačka c), oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 4.

Četvrtooptuženi Trbara Zoran, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 4

Petooptuženi Fazlić Admir, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 4.

Šestooptuženi Đulović Mirzet, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 7

Sedmooptuženi Đulović Nedžad, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 8.

Osmooptuženi Šabić Almir, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 9.

Devetooptuženi Mujkić Mirsad, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 10.

Desetooptuženi Gusinac Edževit, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u činjeničnom dijelu izmijenjene optužnice pod tačkom 11

U oslobođajućem dijelu presude, troškovi krivičnog postupka su, na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, pali na teret budžetskih sredstava Suda.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbe su izjavili:

tužilac Tužilaštva BiH, zbog bitne povrede Zakona o krivičnom postupku BiH, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnim sankcijama, s prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH uvaži žalbu Tužilaštva BiH, te da preinači presudu Suda BiH, kojom će sve optužene po svim tačkama izmijenjene optužnice oglasiti krivim i za krivična djela za koja su optuženi oslobođeni od optužbe, te da svim optuženima utvrdi i izrekne zatvorske kazne srazmjerne stupnju krivnje, koju Apelaciono vijeće utvrdi za svakog optuženog pojedinačno svojom ocjenom izvedenih dokaza.

Advokat Kreho Senad, branilac optuženih Kučević Tasima, Pjević Melihe, Spahić Envera i Mujkić Mirsada, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o troškovima (za optuženog Mujkić Mirsada), sa prijedlogom da Apelaciono vijeće suda žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači i oslobodi optužene od optužbe ili pobijanu presudu ukine i održi pretres, uz prijedloge dokaza navedene u žalbi.

Advokat Mirza Kovač, branilac optuženih Trbara Zorana i Đulović Mirzeta, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH žalbu uvaži, prvostepenu presudu ukine i predmet vrati na ponovno sudjenje.

Advokat Fadil Abaz, branilac optuženog Fazlić Admira, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine, odredi održavanje glavnog pretresa i nakon toga optuženog oslobodi od optužbe.

Advokat Muminović Hasan, branilac optuženog Đulović Nedžada, zbog povrede krivičnog zakona, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće suda žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači i oslobodi optuženog od optužbe.

Advokat Silajdžić Namik, branilac optuženog Šabić Almira, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji i odluke o troškovima, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH prvostepenu presudu preonači i oslobodi optuženog od optužbe ili pas istu ukine i provede novi postupak.

Advokat Bibić Daut, branilac optuženog Gusinac Edževita, zbog: bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog

zakona, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće suda žalbu uvaži, prвostepenu presudu preinači i osloboди optuženog od optužbe.

Na izjavljenu žalbu Tužilaštva Bosne i Hercegovine pismene odgovore su dostavili branioci Silajdžić Namik i Kovač Mirza, dok Tužilaštvo nije dostavilo pismeni odgovor na žalbe branilaca optuženih.

Na javnoj sjednici Apelacionog vijeća održanoj dana 07.02.2008. godine u smislu člana 304. ZKP BiH, tužilac i branioci optuženih su ukratko izložili žalbe i odgovore na iste, te u cijelosti ostali kod iznesenih navoda i prijedloga.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kako je to propisano članom 306. ZKP BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci slijedom ovih razloga:

● Po nalaženju ovoga vijeća, prвostepeni sud je počinio raznovrsne forme bitnih povreda odredaba krivičnog postupka na koje su s pravom ukazale, svaka sa svoje strane, kako žalbe zastupnika optužbe tako i odbrane. Sve to je učinkovalo da je prвostepena presuda ostala nerazumljiva, a samim tim da se ne može ispitati, pa je stoga istu valjalo ukinuti.

● Najprije, vezano za žalbene zamjerke tužioca upućene prвostepenoj presudi na relaciji identiteta između optužbe i izreke presude, Apelaciono vijeće nalazi da su iste osnovane. Naime, u članu 280. stav 1. ZKP BiH je propisana vezanost presude za optužbu, tj. da je presuda vezana samo za djelo koje je predmet optužbe sadržane u potvrđenoj, odnosno na glavnem pretresu izmijenjenoj optužnici. Navedenu zakonsku formulaciju treba razumjeti tako da ona ne dozvoljava presudi da izmjeni suštinu djela opisanog u optužbi. Presuda, dakle, može dodati nove, izmjeniti ili ispuštiti postojeće činjenice pod uslovom da ne izmjeni suštinu djela – kako je ono opisano u optužnici. Suština djela čini okosnicu ove koncepcije kojom se limitira procesni zahtijev za identitetom optužbe i presude, mada ne, u apsolutnom smislu. Polazeći od opшteg kriterijuma po kome se razlikuju činjenice koje određuju suštinu djela od onih koje takav karakter nemaju, u razmatranju ovog pitanja, treba imati u vidu strukturu svakog konkretnog krivičnog djela koja je izgradena od skupa onih činjenica koje se na nivou prava vide kao odlučne činjenice na koje se pravo neposredno primjenjuje. Takvu strukturu krivičnih djela koja su predmet optužbe žalba tužioca detaljno podastire, a potom, metodološki korektno, upoređivanjem činjeničnog opisa tenora izmijenjene optužbe sa izrekom presude kako u osuđujućem tako i oslobadajućem dijelu, povlači argumentaciju o povredi objektivnog identiteta između optužbe i presude.

Značaj zahvata u činjenično tkivo izreke optužbe treba odrediti prema njegovom uticaju na suštinu djela u cjelini. Nesumnjivo je da se pri ovakvim izmjenama mora sačuvati sušinski identitet ne samo u pogledu činjenica koje predstavljaju opšte elemente odnosnog djela poput vremena i mjesa radnje izvršenja, već i načina izvršenja krivičnopravne radnje, posljedice, objekta na kome je posljedica nastupila, pa sa tog gledišta, promjene odlučnih činjenica ne smiju biti takve da one umnožavanjem pojedinih elemenata realno konstituišu drugo djelo niti da, jednako tako, ispuštanjem odlučnih činjenica iz izmijenjene optužnice koje se stavaljaju na teret optuženim, sud prвog stepena sebe dovede u situaciju da presudom ne riješi predmet optužbe u čemu optužba vidi bitnu povredu iz člana 297. stav 1. tačka h) ZKP BiH, te povredu krivičnog zakona iz tačke a) člana 298. KZ BiH, jer je istim

defektom prvostepena presuda propustila da odgovori na tvrdnju da opisane radnje koje se optuženim stavlju na teret izmijenjenom optužbom predstavljaju krivično djelo, odnosno da ista, proglašavajući krivim optužene za radnje za koje ih tužilaštvo izmijenjenom optužnicom nije ni optužilo, prekorači granice optužbe i time ostvari povredu iz istog člana iz stava 1. tačka j) citiranog procesnog zakona.

Žalba tužioca ispravno podsjeća da, prvostepena presuda iz utvrđenog činjeničnog supstrata koji se odnosi na opis krivičnopravnih radnji koje se optuženim stavlju na teret, kako u objektivnom tako i u subjektivnom pravcu, treba finalizovati zaključak o postojanju zakonskih obilježja i zakonskog naziva krivičnog djela za koje se optuženi oglašava krivim za slučaj osuđujuće presude (uz napomenu da prijedlozi vezani za pravnu ocjenu djela ne obavezuju sud – član 280. stav 2. ZKP BiH) ili za slučaj donošenja oslobođajuće presude, da opis krivičnopravnih radnji koje se optuženim konkretno stavlju na teret treba biti identičan u svojim zakonskim obilježjima i u svom zakonskom nazivu sa onim iz optužbe, što u oba slučaja prvostepena presuda ne čini.

Da je to tačno, dâ se vidjeti iz brojnih primjera, koje žalba tužilaštva istina konkretno ne precizira, ali na koje vrlo korektno ukazuju žalbe branilaca, a posebno žalba advokata Senada Krehe, koja vrši detaljnu analizu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Naime, da uzmemo samo jedan primjer, optuženi Kučević Tasim i Pjević Melija, u oslobođajućem dijelu izreke prvostepene presude na str. 23, pod tačkom c) činjeničnog opisa, na osnovu člana 284. tačka c) ZKP-a BiH su oslobođeni optužbe da su „ obmanjivali i varali osobe ženskog spola, vrbovali radi pružanja seksualnih usluga za novac u ugostiteljskom objektu motel „Mlin“, a posebno...larisu Sultanovu, državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije“. Upitno je , na koji način je prvostepeni sud došao do imena ovih osoba, kada je iz važeće izmjenjene optužnice Tužilaštva BiH jasno vidljivo da se ovaj dio činjeničnog opisa predmetnog krivičnog djela, prema ovim navodnim žrtvama prostitucije, ne stavlja na teret prvooptuženom i drugooptuženoj. Podrazumijeva se da i u oslobođajućem dijelu presude, treba biti očuvan i objektivni i subjektivni identitet optužbe i presude. Čitava prvostepena presuda je bazirana na ovakvom „cjepanju“ i prilagođavanju činjeničnog opisa, a da se u obrazloženju ne daju valjani razlozi za takvo postupanje.

Već ovaj primjer je po sebi dovoljan da uspostavi bitnu povredu iz člana 297. stav 2. ZKP BiH, jer je nepravilna primjena odredbi iz članova 280. stav 1., 284. stav 3. i člana 285. stav 1. u vezi sa članom 290. stav 4. ZKP BiH od uticaja na ocjenu izvedenih dokaza i donošenje zaključka o bitnim činjenicama odnosno o radnjama koje se optuženim stavlju na teret izmijenjenom optužnicom iz kojih proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, a što je sve bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Takođe, nepravilnom primjenom citiranih odredbi prvostepeni sud je počinio i bitne povrede iz člana 297. stav 1. tačka h) ZKP BiH, jer izostavljanjem određenih radnji koje su optuženim stavljeni na teret izmijenjenom optužnicom sud prve stepena nije potpuno riješio predmet optužbe, odnosno, isti je oglašavajući krivim optužene da su počinili radnje za koje nisu optuženi izmijenjenom optužbom, prekoračio optužbu i time uspostavio bitnu povredu iz člana 297. stav 1. tačka j) ZKP BiH. Sve navedeno je imalo za posledicu

počinjenje bitne povrede iz tačke k) stava 1. člana 297. ZKP BiH, naime, da je presuda ostala nerazumljiva i protivrječna sama sebi.

U tom pogledu, posebno je indikativan način na koji prvostepeni sud izvlači zaključak o visini navodno utajenog poreza, upuštajući se u korekciju nalaza sudskog vještaka, a ničim ne obrazlažući takvo svoje postupanje. Posljedično, kako se na to pravilno ukazuje žalbom advokata Senada Krehe, Sud je izmijenio-povećao iznos osnovice utajenog poreza sa 50.448,00 KM, na iznos od najmanje 63.224,00 KM, i sam izveo zaključak da je Kučević Tasim dužan platiti 12.644,80 KM, pa se ovim postupanjem prvostepeni sud upustio u matematičke kalkulacije izvan svog domena, stavljajući se u ulogu vještaka i upuštajući se u proizvoljno određivanje cijena seksualnih usluga i cijena i broja konzumiranih koktela.

Vezano za dio pobijane presude kojom se optuženim Kučević Tasimu i Pjević Melihu stavlja na teret počinjenje krivičnog djela porezne utaje, obzirom da optuženi nisu prijavili kao ostvareni promet i prihode od registrovanih ugostiteljskih djelatnosti, žalba tužioca pravilno tvrdi da je prvostepeni sud ne samo povrijedio objektivni identitet između optužbe i presude, već da je morao donijeti oslobođajuću presudu u tom dijelu kad je već izveo zaključak po kom su optuženi ostvarili tri izvora dobiti: od prostitucije, izdavanja soba koje su u tu svrhu korištene i konzumacije pića. Naime, po ovoj žalbi, pobijana presuda izvlači pogrešan zaključak kada tvrdi da dobit koja je ostvarena prostituticom i izdavanjem soba treba posmatrati zajedno, i da, budući da se radi o nezakonitim djelatnostima, da ista ne podliježe plaćanju poreza, obzirom da je iznajmljivanje soba bila registrovana djelatnost optuženih. Činjenica da je prihod ostvaren naplaćivanjem za korištenje soba prilikom pružanja seksualnih usluga nije od uticaja na obavezu njegovog prijavljivanja. Ovim je prvostepeni sud, kako upozorava ova žalba, osim bitne povrede iz člana 297. stav 1. tačka h) ZKP BiH, zasnovao i povredu krivičnog zakona iz člana 298. tačka a) ZKP BiH, odnosno, zasnovao pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje iz člana 299. stav 1. ZKP BiH.

Žalbene prigovore kojima se ukazuje na bitnu povedu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, odnosno da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama na koje se žalbe pozivaju, pa da je kao takva nerazumljiva, apelaciono vijeće također nalazi osnovanim.

Naime, u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je, u smislu člana 290. stav 7. ZKP BiH, bio dužan da određeno i potpuno iznese koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, te je morao navesti kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pojedinih pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost.

Međutim, a na što se izričito ukazuje žalbama obrane, posebno branioca Senada Krehe, Sud propušta dati bilo kakvu ocjenu dokaza za većinu dokaza odbrane-posebno svjedoka, čija imena se istina spominju na početku obrazloženja prvostepene presude, ali ih se nigdje ne spominje u samoj ocjeni dokaza, čime je evidentno da izostaje sadržajno iznošenje dokaza, njihova analiza (jednog u vezi sa drugim), a naročito ocjena protivrječnih dokaza-posebno iskaza pojedinih svjedoka datih u istrazi i na glavnom pretresu, i to naročito zaštićenih svjedokinja C, D, E i F, koji su često dijametralno suprotni, te njihova sveukupna ocjena, što sve vrlo jasno ukazuje da sama prvostepena presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i da ti kratki razlozi presude vrve od takvih neodređenosti. Tako presuda

koristi kvantifikative, poput „uglavnom“, „djelimično“, „nekoliko“ ili hipotetičke izraze „prepostavlja“, „moralo biti poznato“ itd, na što se žalbama branilaca Krehe i Muminovića pravilno ukazuje.

Također, evidentno je u pogledu ovog žalbenog razloga, a kako se to ispravno ukazuje žalbama odbrane, da prvostepena presuda nema obrazloženja u pogledu subjektivnih elemenata koji bi se stekli na strani optuženih, kod izvršenja krivičnih djela za koja su prvostepenom presudom nepravomočno osuđeni, kao i da izostaje obrazloženje izricanja uvjetnih osuda.

Nadalje, sama prvostepena presuda, u obrazloženju svoga oslobođajućeg dijela, propušta razloge i obrazloženje za oslobođenje ostalih optuženih (osim Tasima Kučevića i djelimično Melihe Pjević), te također uopće ne daje obrazloženje za odmjeravanje pojedinačnih kazni optuženima, što ne propušta uočiti žalba advokata Mirze Kovača, branioca optuženih Trbara Zorana i Đulović Mirzeta.

Branilac optuženog Gusinac Edževita, advokat Bibić Daut, isto kao i branilac Senad Kreho, nakon korektnog interpretiranja relevantnih odredbi ZKP BiH-a koje se odnose na ocjenu dokaza (član 281.) i sadržaj presude (stav 7. člana 290.), ispravno zaključuje da je sud prvog stepena postupio upravo suprotno tim odredbama, da obrazloženje napadane presude predstavlja samo nabranjanje onoga što se dešavalo na suđenju od samog početka do objave presude, uz puko evidentiranje provedenih dokaza, dok u potpunosti izostaje sadržajna ocjena dokaza.

Pobjijana presuda, prema stavu žalbe osim toga, a sa kojom tvrdnjom se u potpunosti slaže ovo vijeće, ne daje ni razloge o ostvarenim elementima krivičnog djela iz člana 250. stav 4. KZ BiH, kao i onih od kojih zavisi primjena člana 54. (produženo djelo) istog zakona. Jednako tako, ne postoji obrazloženje u pogledu postojanja ispunjenosti elemenata na relaciji ovog krivičnog djela sa djelom propisanim u članu 210. stav 1. KZ FBiH, a posebno sa primjenom člana 31. KZ BiH (pomaganje).

Takođe, u činjeničnom opisu izreke presude stoji da su prvooptuženi i drugooptužena postupali zajedno, dakle kao saizvršioci, a da presuda u tom pogledu, u svome obrazloženju potpuno izostavlja razloge iz kojih crpi ovakav svoj zaključak, na što sa pravom ukazuje žalba branioca prvooptuženog i drugooptužene.

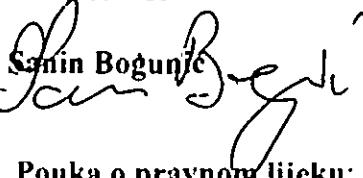
Žalbe tužioca i branilaca optuženih koje su izjavljene protiv prvostepene presude sa žalbenog osnova koji se odnosi na oduzimanje imovinske koristi i troškove krivičnog postupka (član 296. tačka d) ZKP BiH), u situaciji kada se presuda ukida zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u osnovi su bespredmetne.

Apelaciono vijeće, je imajući u vidu utvrđene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje predstavljaju apsolutne bitne povrede i koje za sobom povlače obavezno ukidanje prvostepene presude, te da navedeni nedostaci daju sumnju i u pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, uvažilo žalbe, te na osnovu člana 315. stav 1. tačke a) i b) ZKP BiH, prvostepenu presudu ukinulo, te odredilo održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja ovog Suda.

U ponovnom postupku otklonit će se učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ponovo izvesti već izvedeni dokazi, te uz ocjenu ostalih žalbenih navoda po potrebi izvesti i drugi dokazi.

Imajući u vidu da je prвostepena presuda potpuno ukinuta, žalbeno vijeće se nije upuštao u iscrpnju analizu ostalih žalbenih prigovora, već se, u smislu člana 316. ZKP BiH, ograničilo samo na iznošenje kratkih razloga za ukidanje.

ZAPISNIČAR:

Sanin Bogunje

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja žalbe nije dozvoljeno.

